

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

อำนาจแห่งจิตแห่งธรรม

ก่อนจ้งหัน

ในคราวนั้นเป็นแต่เพียงว่าพระท่านจัดอาหารส่งเข้าไปให้ ไม่ทราบว่าจะแจกจ่ายแก่ใคร
แยะกันยังไง เป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรมเราไม่ได้ไปดู ข้างในคราวนั้น สำหรับพระไม่ต้อง
ถาม ข้างในนั้นเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรม กิเลสมันมีอยู่ทุกแห่งทุกหน ความไม่เป็นธรรม
นั้นแหละคือกิเลส ผู้ได้ก็ได้ ผู้ไม่ได้ก็ไม่ได้ ผู้อดอด ผู้อึดอึดจนจะตาย นี่คือเรื่องกิเลส ถ้า
เรื่องของธรรมแล้วเสมอหมด มีเท่าไรๆ แยกถึงกันหมด เรียกว่าธรรม ไหลซึมเข้าสู่ความ
สม่ำเสมอ ถ้าเป็นกิเลสแล้วได้เท่าไรๆ ยิ่งกวาดเข้ามาๆ ต้อนเข้ามาๆ นี่คือกิเลส ความพอ
ไม่มีคือกิเลส ตัวหิวโหยที่สุดคือกิเลส ทำโลกให้เดือดร้อนวุ่นวาย ไปด้วยความหิวโหย
ความทะเยอทะยาน ความติดความตัน คือกิเลส

อาหารที่จัดเข้าไปในคราวนี้ตั้งแต่สร้างวัดมา มันก็ไม่ใช้เวลาของเราที่จะไปดูเวลาจัด
อาหาร เป็นแต่เพียงว่าถามพระหรือถามใครต่อใครอยู่ตลอดมา จัดยังไง เป็นธรรมหรือไม่
เป็นธรรมข้างใน ทำให้สงสัยๆ สำหรับพระนี่ไม่สงสัย เราดูตลอด ข้างในนั้นซิไม่ได้ดู ถ้าไม่
เป็นธรรมแล้วเสียหายหมดนะ ความไม่เป็นธรรมที่ไหนคือเป็นไฟเผา เห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้
อย่างเดียวนั้นเป็นเรื่องของกิเลส ถ้าเป็นเรื่องของธรรมแล้วไหลซึมเข้าหมดให้ทั่วถึง ให้
สม่ำเสมอกัน

ท่านทั้งหลายที่มาที่นี่ก็ให้จำเอาไว้ สิ่งเหล่านี้มีอยู่ทั่วไป ไม่ได้มีอยู่แต่ในวัดในวา
หรือในครัวหลวงตาบัว ครัวของท่านทั้งหลายก็มี บ้านและสถานที่ต่างๆ ของท่านทั้งหลาย
มีแบบเดียวกัน เป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรมต่อกัน ถ้าไม่เป็นธรรมต่อกัน แม้ในครอบครัวก็
เดือดร้อน พ่อแม่ลูกเต้าไม่เป็นธรรมต่อกัน พ่อแม่ลูกเต้าแต่ละครอบครัวนั้นเดือดร้อนนะ
ถ้าเป็นธรรมต่อกัน กระจายไปที่ไหนเป็นธรรมไปหมด ท่านทั้งหลายทราบหรือยังว่าธรรม
เป็นยังไง

นี่ก็พากันวิ่งมาหาธรรม ธรรมคือพญานาค มันเป็นอย่างงี้ตัวพญานาคเราก็ยังไม่เคย
เห็น เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่หลวงตาบัวไม่เคยเห็นพญานาค เห็นแต่เขาเขียนไว้ตาม
รูป แล้วท่านทั้งหลายไปดูพญานาคมาแล้วเป็นยังไง เป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรมก็เลยแยก
ไปถึงพญานาค มันตื่นบ้ากันพวกนี้นะ อะไรก็ไม่รู้

มาวัดนี้ให้ดูทุกคนนะ มาวัดให้ดูวัด ไปทางโลกก็ดูทางโลก เข้ามาวัดก็ให้ดูวัด ดูพระ ดูธรรม ดูกิริยาอาการของพระที่ปฏิบัติถูกต้อง เป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรม ให้ท่านทั้งหลายดู แล้วเอาไปเป็นคติตัวอย่างแก่ตัวเอง ธรรมมีอยู่ทั่วไปถ้าคนเสาะแสวงหา ก็เลสก็มีอยู่ทั่วไปเหมือนกัน เป็นฟืนเป็นไฟ เอาละที่นี่ให้พร ใครเป็นคนดูแลข้างในครัว นี่สำคัญมากนะ ให้สม่าเสมอ อยู่ชอกโตมุ่มโตคนทั้งนั้นอยู่ในนั้น มีปากมีท้อง ให้สม่าเสมอกัน เราเป็นห่วงอยู่ตลอด แต่ไม่ใช่ฐานะที่เราจะเข้าไปดูอะไรต่ออะไร เป็นแต่เพียงว่าไต่ถามแล้วบอกให้คนคอยดูคอยสอดส่องเท่านั้นเอง เราไม่ได้ไปดู เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

เวลานี้กำลังจะพยายามเสาะแสวงหาทองคำ ให้ค่อยไหลซึมซาบเข้ามาสู่คลังหลวงของเรา เพราะในระยะนี้เป็นโอกาสที่เหมาะสมมาก ที่ทองคำจะค่อยไหลซึมเข้าสู่คลังหลวง ถ้านอกจากเวลานี้แล้วจะไม่ได้นะ ไม่ได้เลยเชียว คือเวลานี้เป็นเวลา ถ้าว่าหน้าฝนก็เรียกว่าฝนกำลังตก ตกใหญ่ผ่านไปแล้ว ตกเล็กตกน้อยค่อยตกค่อยไหลตามๆ กันไป เวลานี้ทองคำกำลังไหลซึมตามๆ ไป ให้ได้นะ เดียวนี้ได้สักก็กิโลแล้ว (๑๕ กิโลกว่าแล้วครับ) นี้หลังจากมอบแล้ว ที่ว่าหยุดแล้วเรื่องการประกาศออกทางโครงการ หยุดแล้ว มอบเรียบร้อยแล้ว เวลานี้ดูเหมือนได้ทองคำ น่าจะไม่ต่ำกว่า ๑๕ กิโล (๑๕ กวาแล้วครับ) จะให้ได้เรื่อยๆ ไป

เพราะเราเป็นห่วงทองคำในคลังหลวงอยู่มากนะ เราได้เป็นกอบเป็นกำก็ยกให้แล้ว ว่าพอใจ ที่รอบๆ ยังบกพร่องอยู่มากเที่ยว ควรจะได้ในระยะนี้ซึ่งเป็นโอกาสหรือเวล่ำเวลาที่เหมาะสม ถ้าหยุดจากนี้แล้วจะไม่ได้นะ แล้วก็ไม่ได้ตลอดไปด้วย นี่เป็นเวลาที่เราจะได้ก็ขอให้ได้เพิ่มกันเข้าไปๆ

นวดยาตั้งแต่วันที่ ๒๕ มานี้ได้ ๕ หน เรียกว่านวดอย่างหนักทีเดียวไม่ใช่ธรรมดา เอาอย่างหนักเต็มทีด้วยกันทั้งห้าหนนั่นแหละ อันนี้มันแข็งมาก นี่ที่ว่าเขาเป็นง่อยเป็นเปลี้ยอะไรไปไม่ได้ คือเส้นมันตึงมันแข็งกลายเป็นเหล็กไป แล้วก็ใช้ไม่ได้เลย อันนี้ของเรา มันก็กำลังแข็งขึ้นๆ จิงว่าได้นวดนี้แหละ ที่ว่า ๕ หนนี้คือได้สอบถามดูกับหมอเส้นหมออะไร เขาบอกว่าที่เป็นนี้เพราะเส้นอย่างเดียว เส้นมันแข็งมากจะทำให้เป็นอัมพาต ถ้าแข็งมากกว่านี้แล้วก็ เป็นอัมพาตเลย นอกจากนั้นไม่มีโรคอะไรแทรก ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ เอ้าทดลองกันละที่นี้ เราก็ปล่อยเลย เส้นนี้เรียกว่าปล่อยหมดตั้ง ๕ หน เอาจนเหมือนว่าเขาขาดไปเลยไม่ใช่ธรรมดา เส้นขาดเข้าขาดไปเลย ๕ หน นี่ก็รู้สึกว่าจะค่อยๆ อ่อนลงบ้าง แต่เรา

ยังไม่หวังผลในระยะนี้นะ เพราะเวลานวดก็เจ็บมาก จากนั้นก็ระบมอยู่ในนี้ก่อน ที่นี้เส้นมันจะค่อยอ่อนไปๆ นั่นละผลจะเกิดขึ้นทีหลัง ทดลองดูเสียก่อน

๕ หน โห หนักมากจริง ๆ นะ พวดเหล่านี้ให้ฟังไม่มีใครอยากเชื่อนะ พวดที่ว่านวดเราไม่มีใครเชื่อ นอกจากไปนั่งดูอยู่ อย่างอาจารย์หมออวยไปดูเราที่นวดอยู่พิพิธภัณฑสถานหลวงปู่มนที่ฝั่งธนฯ วันนั้นอาจารย์หมออวยมาติดต่อเราขอให้ไปนวดเส้น เพราะหมอนวดเก่งมาก เขาเคยนวดหายมามากต่อมากแล้ว ตอนนั้นเรากำลังเจ็บแขนจนจะใช้ไม่ได้ มันปวดมันขัด อาจารย์หมออวยมานิมนต์เราไป ทางนั้นได้ติดต่อกับหมอไว้ ถึงวันเวลาก็ไปนวด นี่ละที่ว่า อาจารย์หมออวยได้เห็นประจักษ์ตา หมอคนนี้อายุประมาณ ๔๐ มีมือเหมือนเหล็ก นวดเส้นเก่งมากทีเดียว อาจารย์หมออวยติดต่อกันมา

พอไปถึงแล้วก็ให้หมอเขาจับดูว่าม้ามมีโรคแทรกโรคอะไรไหม ถ้าไม่มีโรคแทรกมีแต่โรคเส้นลั่นๆ แล้วเราก็จะปล่อยเลย เขาจับดูม้ามไม่มี ว่าเป็นโรคเส้นลั่นๆ เอ้า ที่นี้ปล่อยให้เลยนะ เรารู้ว่า พวดอย่างเด็ดขาดเสียด้วย เอ้า ปล่อยเลย เชื่อหมอแล้วนี่ แขนจะขาดขาดไป หมอจะเอามาต่อเอง เรียกว่าทอดอาลัยเลย ฟัดใหญ่ อาจารย์หมออวยนั่งดูอยู่ที่นี่ เอาเต็มเหนี่ยวเลย ๒ ชั่วโมงกว่า อาจารย์หมออวยก็นั่งดู พอหยุดนวดเขาก็ว่า ขอกราบท่านอาจารย์อีกคนหนึ่ง เพราะเหตุไร เพราะผมนวดเส้นมานี้เป็นพันๆ หมื่นๆ คน ผมไม่เคยเห็นรายไหนเลยที่จะเป็นอย่างท่านอาจารย์ เพราะฉะนั้นผมจึงขอกราบ ผมไม่เคยเห็นเลย นอกจากนั้นเสียงร้องจ๊ากจ๊กๆ ทั้งนั้นแหละ มีท่านอาจารย์องค์เดียวนี้เหมือน แกก็พวดด้วยความเคารพนะ เหมือนซุงทั้งท่อนเลย คือเราปล่อยเต็มเหนี่ยว ก็เราบอกแล้วนี่ ปล่อยเต็มที่เลย หายนะ

ไม่ได้นวดแต่เพียงนี้ละ นวดทั้งหมดเลยเชียวนะ หมดทั้งตัวเลย เส้นมันเกี่ยวโยงไปไหนเอากันเต็มเหนี่ยว เราปล่อยให้เต็มที่เลย นั่นละอาจารย์หมออวยได้ดูที่ได้ได้ว่าที่กัน ที่อาจารย์หมออวยจะลงทางพุทธศาสนาอย่างแนบแน่นก็เพราะได้กันอย่างหนัก ประจันหน้ากันเลย เอ้า อาจารย์หมออวยเรียนวิชาทางโลกทุกสิ่งทุกอย่างมา เรียกว่าสมบูรณ์เต็มที่แล้ว ที่นี้ก็เรียนทางพุทธศาสนา เรียกว่าพุทธศาสตร์แหละ เอา วันนี้ได้กัน ชัดกันนี้อาจารย์หมออวยยอม ที่นี้ยอมแล้วก็มาเห็นพยาน เข้าใจใหม่ละ เราปล่อยแล้วนะ เอาเลย ชัดเลย อาจารย์หมออวยก็นั่งอยู่ที่นี่ ไม่พูดสักคำอาจารย์หมออวย คงจะไปคิดมากแหละ เพราะหมอเขาบอกชัดๆ เลยว่า นวดมานี้ไม่เคยมีรายไหนเลย มีรายเดียวเท่านั้นที่นวดสุดขีดเต็มที่ เต็มกำลังของผม ไม่อ้อไม่อะเลย เฉยเลย ก็อย่างนั้นละ หายเลยนะแขนขวานี้

พูดถึงเรื่องนวดเป็นอย่างนั้นละ แต่เดี๋ยวนี้มันบวกกันเข้ากับความชรา เจ็บนั้นก็เจ็บ แต่ความเจ็บนี้บวกเข้าไปหาความเปลี่ยนะ เจ็บมากเท่าไรค่อยอ่อนลงๆ กำลังอ่อนลง เปลี่ยลง แต่ก่อนไม่เปลี่ย ทุกวันนี้เปลี่ย เจ็บกับเปลี่ยมันเกี่ยวโยงกันเลย แต่ก็บิบอย่างแรง อย่างว่าแหละ แบบเฉยเลยเหมือนกัน นี่ก็กำลังดูมันอยู่มันจะเป็นยังไง หมอนวดเส้นก็บอกว่าเป็นเพราะเส้นเท่านั้น ถ้าเป็นเพราะเส้นก็เอาเลย บอก มันไปหลบไปซ่อนอยู่ที่ไหนเอา ออกมาให้หมด มันจะเป็นยังไง ขาจะขาดก็ให้ขาดไปดูซินะ ปล่อยเลยเต็มเหนี่ยว หนัก ตั้งแต่วันที่ ๒๕-๒๙ หัววัน นวดมา ๕ วันเต็มเหนี่ยวทุกวัน นี่มันก็เจ็บที่รอยบิบ เวลาบิบ เจ็บอย่างหนึ่ง เวลาหยุดแล้วมันก็ระบมอยู่ตามนี้ แล้วเอาอีกอยู่งั้นละ

ที่พูดมานี้เรื่องพุทธศาสนานะ เราไม่ได้พูดเรื่องอะไร เรื่องธรรมเป็นยังไง พูดเรื่อง นวดเส้นนี้ก็บอกว่าไม่มีใครเท่าที่เขานวดมานี้เป็นหมื่นๆ แสนๆ ราย ไม่เคยเห็นรายใดเลย เป็นอย่างนี้ เขาก็พูดต่อหน้าอาจารย์หมอวย ผมไม่เคยเห็นจริงๆ เหมือนซุงทั้งท่อน เฉยเลย ไม่มีอ้อๆ อ๊ะๆ เฉยเลย ชัดลงเต็มเหนี่ยวๆ เพราะฉะนั้นมันถึงอ่อนซิ คือมันแข็ง ตรงไหนฟัดลงเต็มเหนี่ยว เราก็อปล่อยเต็มที่เลย เอ้า มันจะขาดให้ขาดไป หาย นั้น

นี่ละอำนาจของธรรมของจิตไม่ใช่อะไรนะ ที่เอามาใช้ยู่ี่อำนาจของจิตของธรรม ทั้งนั้นครอบไว้หมด เจ็บขนาดไหนก็เป็นความจริงด้วยกัน ความจริงต่อความจริงดูกันได้ เห็นกันได้ เจอกันได้ รับกันได้ ใส่กันเต็มเหนี่ยวเลย จะตายก็ตายไปเลย เข้าใจไหมล่ะ นี่ละ เรื่องธรรม ธรรมไม่เคยตาย จิตไม่เคยตาย เหล่านี้มันจะแตก เอ้า แตกไป ไม่เหนือธรรม เพราะฉะนั้นมันถึงนวดได้ขนาดอย่างนี้ ไม่มีใครนวดได้ละ นี่ก็เพราะอำนาจแห่งจิตแห่ง ธรรม

ธรรมตามันนวดไม่ได้แหละคนเรา แต่นี่ก็ขนาดอย่างนี้ นี่เราพูดเฉพาะเรา ไม่ได้พูด ทั่วๆ ไป สำหรับเราเองเป็นตามนิสัย เป็นตามจิตใจ เป็นตามธรรมภายในตัวของเราเองเอา ออกแสดง เข้าใจไหม แต่คนอื่นจะเป็นยังไง อันนั้นก็ตามจรตนิสัยวาสนาของใครแต่ละ คนๆ เราไม่ได้เอามาเป็นแบบเดียวกับเราหมดนะ เราคิดว่าไม่เป็นแหละ ส่วนควรแยกของ ท่านแยก เรื่องจิตกับอันนี้แยกจริงอยู่ แต่กายกับจิตมันเกี่ยวโยงกัน ความรับผิดชอบมันถึง กัน เจ็บมากเจ็บน้อยมันก็รู้้อย่างนั้น ต่างกันตรงนี้ สำหรับเรานี้ว่าอย่างไรเป็นอย่างนั้น เลย ไม่ได้มีสองนะ ถ้างว่าอะไรแล้วเป็นอย่างนั้นเลยไม่มีสอง เด็ดขาดไปเลยเทียว ตาย เลยเทียว ถ้างว่าได้เอาเท่านั้นละพอ ไม่มีคำว่าถอย ขาดไปเลย อะไรไม่ดีให้ขาดไปเลย ไม่ สนใจ

นี่ละคำว่าจิตเด่นกว่าสกลกาย สกลกายจะเป็นอย่างไรก็ตามจนถึงที่สุดของมัน เอ้า มันจะแตกดับตายในขณะที่นวดก็ให้เห็นจนวาระสุดท้าย นูนนะฟังซิ คำว่าถอยไม่มี เรื่องความจริงต่อความจริงถอยกันไม่ได้ ต่างอันต่างจริงดูกันให้ชัดเจน เวลาพีดกับกิเลสก็แบบเดียวกัน ถึงเวลาจะเอาเป็นเอาตายกันกับกิเลสแล้วไม่มีใครถอยกันละ ระหว่างกิเลสกับธรรมพีดกันไม่มีการถอยกัน สุดท้ายก็ธรรมชนะตลอดไปเลย กิเลสชนะธรรมไม่ได้ ความเจ็บปวดแสบร้อนเหล่านี้เป็นสมมุติทั้งหมด ธรรมเหนือสมมุติแล้วครอบกันได้เลย นั่นเป็นอย่างนั้น

จึงว่าจิตนี้เป็นของเลิศเลอมากที่สุด ไม่มีอะไรเกินจิตในโลกอันนี้ เลวที่สุดก็ไม่มีอะไรเกินจิต คำว่าสุขว่าทุกข์ก็ไม่มีอะไรเหนือไปจากจิต จิตเป็นผู้รับทั้งนั้น ทุกข์ในโลกธาตุนี้มีจิตเป็นผู้รับ สุขก็เหมือนกันจิตเป็นผู้รับ เรียนให้ถึงกันแล้วก็รู้กันหมดเลย นอกจากพูดได้บ้างไม่ได้บ้าง ส่วนที่เป็นในจิตอยู่กับตัวเองไม่สงสัยไม่ถามใคร ประจักษ์อยู่ในตัวเอง ที่เรียกว่าจิตว่าธรรมได้รู้ได้เห็นกันยังไง เป็นอยู่ภายในตัวเอง

เวลาพีดกับกิเลสดังที่มาพูดให้ท่านทั้งหลายฟัง นั่นละเอาความจริงออกมาพูด ล้วนๆ นะ เราไม่เคยมีคำโกหกมาหลอกลวงโลก เราดำเนินมาอย่างไรเป็นอย่างไรเอาตามนั้น พูดตามนั้นได้เลย เพราะมันเป็นตามนั้นพูดตามนั้น ไม่มีคำว่าโกหกหลอกลวง ว่าเอานะก็เอาเลยจริงๆ ก็คิดดูอย่างที่ว่านั่งตลอดรุ่ง อะไรจะตายก่อนตายหลังเราจะดูจนวาระสุดท้ายให้ลูกนี้ไม่มีทาง ต้องตายเท่านั้น มีเท่านั้น มันก็ไม่ตาย เห็นไหมละ ฟาดเสียจนกันพองกันแตกกันเลอะ ฟังซิ ไม่ได้ถอยนะนั่น จิตไม่พาดถอย เอ้า พองก็พอง แตกก็แตก เลอะก็เลอะ ถ้ากิเลสไม่แตกยังไม่ถอย เอาขนาดนั้น จนกระทั่งพ่อแม่ครูจารย์

นั่นละเห็นไหมจอมปราษฎ์ เราทำเลยเถิดท่านก็รู้ ทำเมื่อไรไปพูดกับท่านเหมือนแชมเปียนนะ นี่ละความรู้มันเกิดขึ้นในใจ แต่ก่อนขึ้นไปหาท่านไม่ว่าท่านว่าเราเหมือนผ้าพับไว้ เรียบๆ แต่เวลาธรรมได้เกิดขึ้นในใจเป็นความแปลกประหลาดอัศจรรย์นี้ พลังทุกอย่างรวมอยู่ในนั้นหมดเลย มันเป็นอย่างนี้ มันรู้อย่างนี้ มันเห็นอย่างนี้ มันจะดึงออกมาถวายครูบาอาจารย์ให้ท่านฟัง ผิดถูกประการใดท่านจะคอยแฉะคอยบอกเรา เราจะคอยปฏิบัติตามท่าน แต่เวลาถึงวาระที่เราที่จะพูดออกมาให้ท่านฟังแฉะใดมุมใด ผิดถูกชั่วดีประการใด เราจะพูดให้เต็มภูมิของเรา เพราะฉะนั้นกิริยาอาการทุกอย่างจึงเป็นเหมือนแชมเปียน

ขึ้นไปหาพ่อแม่ครูจารย์มันนี่เหมือนแชมเปียนนะ เวลามันได้รู้แล้วมันเป็นของแปลกประหลาดอัศจรรย์ไม่เคยรู้เคยเห็น การพิจารณาพีดกันระหว่างกิเลสกับธรรมก็ไม่มีใครรู้ใครเห็น มีแต่เราเท่านั้น ชัดกันจนกระทั่งมันลงหมอบราบ เพราะอำนาจของ

ธรรม ความอัศจรรย์ขึ้นฝั่งๆ เลย ที่นี้เวลามาพูดกับท่านก็พูดได้อย่างเต็มปาก พูดได้เต็ม
 ความรู้ของตัวเอง พอพูดจบลงแล้ว ท่านจะนั่งฟังนิ่งเลยนะ ท่านจะฟังทุกกิตทุกกิติที่เราพูดไป
 ผิดถูกประการใดท่านจะฟังทุกระยะเลย ท่านนิ่งฟัง เราก็พูดตามเรื่องของเรา พอจบลงแล้ว
 ก็หมอบคอยฟังท่าน ท่านจะชี้แจงอะไรออกมาเราจะคอยจับคอยยึดๆ ตามนั้นๆ ท่านก็ใส่
 เปรียงๆ เลย

ที่นี้เวลาเป็นคืนไหน นั่งตลอดรุ่งวันไหนไม่มีวันพลาดเลย คือเอาชีวิตเข้าแลก มัน
 จะพลาดไปไม่ได้ ความรู้ความเห็น ความแปลกประหลาดอัศจรรย์จะต้องเกิดขึ้นในเวลา
 นั้น ในเวลาคับขัน ที่นี้เวลาทำวันไหนมันก็เป็นความอัศจรรย์ทุกวัน ขึ้นหาท่านอย่างห้าว
 หาญทีเดียว ภูมิของเราเท่าหนูนี่แหละมันก็ห้าวหาญแบบหนู เข้าใจใหม่ละ จนกระทั่งมันจะ
 เลยเถิด ท่านก็หักห้ามเอาไว้ ถ้าเป็นโดยลำพังเราเองจะไม่หยุดนะ เช่นอย่างว่ากันแตก
 แตกก็แตกถ้ากิเลสยังไม่แตกยังไม่ถอย นั่นฟังซิ พอขึ้นไปหาท่านวาระสุดท้าย เพราะนั่งไป
 ตั้ง ๙ คืน ๑๐ คืนแล้ว เว้นคืนหนึ่งสองคืนบ้างสามคืนบ้าง นั่งตลอดรุ่งๆ

พอวาระสุดท้ายขึ้นไปหาท่าน นี้เห็นใหม่อาจารย์ของคน เป็นอย่างนั้นละ ต้องเหนือ
 เรา เพียงเราไม่รู้ภาษาอะไร พอขึ้นไปปั๊บ กราบลงเท่านั้น ขึ้นผางเลยนะ เพราะท่าน
 พูดกับเราท่านจะไม่พูดอ่อนแอต่อแท้ คู่กันธรรมดานี้ก็เหมือนพอกับลูกคู่กัน แต่พอ
 หมุนเข้าทางธรรมนี้จะเปรี้ยงทันทีเลย ท่านไม่เคยอ่อนเพราะท่านรู้นิสัยเราเป็นมานี้
 เรียกว่านิสัยผาดโผนโจนทะยาน ถ้าลงลง ถ้าไม่ลงไม่ลง พูดง่ายๆ ว่านั่น สุวันยังคำ พอขึ้น
 ไปนี้ท่านก็ว่า เขาฝึกมา ขึ้นเลยนะขึ้นอย่างนี้เลย ถ้ามาตัวไหนผาดโผนโจนทะยานมาก เขา
 จะฝึกอย่างเต็มที่เลย ไม่ควรกินหญ้าไม่ให้กิน ไม่ควรกินน้ำไม่ให้กิน แต่ฝึกไม่ถอย เอา
 จนกระทั่งมันลดพยศลง ลดพยศลงเท่าไรการฝึกเขาก็ค่อยลดลง จนกระทั่งมันใช้การใช้
 งานได้ตามต้องการแล้ว การฝึกเขาก็หยุด ใช้การใช้งานธรรมตาไป

ท่านพูดเพียงเท่านั้นเราเข้าใจทันที เพราะมันมีในคัมภีร์แล้วนี่ พอท่านพูดถึงเรื่อง
 การฝึกม้าเราก็เรียนมาแล้ว เราก็ยังเคยพูดอยู่ว่าเรายังเสียดาย ท่านพูดขนาดนั้นแล้วน่าจะ
 ย้อนกลับมาฟาดหน้าผากเราให้หงายหน้าไปสักหน่อย พอท่านพูดเรื่องม้าจบลง ว่าม้าใช้
 การใช้งานได้แล้วเขาก็หยุดการฝึกแบบนั้น ท่านหยุดไปเลยไม่มีเจื่อนต่อ แต่เรายังเสียดาย
 ว่า ไอ้หมาตัวนี้มันฝึกยังไงมันจึงไม่รู้จักประมาณ ความหมาย อยากให้ท่านฟังเราอย่างนี้
 อีกจะสนใจ แต่นี่ท่านก็ไม่พูด เรายังเสียดายอยู่

ตั้งแต่วันนั้นมาเราก็ไม่เคยนั่งตลอดรุ่งอีกนะ ทั้งๆ ที่ฟัดมันจนกระทั่งกันแตกก็ตาม
 ถ้ากิเลสไม่แตกไม่ถอย จะเอากันเต็มเหนี่ยวเลย พอท่านอธิบายให้ฟังอย่างนั้นแล้วยอม

หมอบ หยุด เราก็ไม่เคยนั่งตลอดรุ่งอีกเลย นั่งธรรมดาๆ ธรรมดาเรานี้มักจะ ๔ ชั่วโมง ๕ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมงเป็นพื้นฐาน ถ้าลงได้ตลอดรุ่งแล้วก็ตลอดเลยจริงๆ นี่เรื่องครูบาอาจารย์ที่เหนือเราเป็นอย่างนั้น ยอมรับๆ พอก้าวเดินก็ถูกต้องตามนั้นๆ นี่การฝึกตนเอง มีแง่หนักแง่เบา อย่ามีแต่อ่อนแอปวดเปื่อยถ่ายเดียวไม่เป็นท่านะ จะตำหนิเจ้าของได้ตลอดเวลา ถ้าเจ้าของคึกคักซิงซังตึงตังชดกันนี้ ได้ความปิติขึ้นจากการฝึกเช่นเดียวกัน ถ้ามีแต่อ่อนแอมีแต่ความเสียใจ แพ้ขาดตลอด ไม่มีค่าชนะเลย ถ้าเอาเสียจนกระทั่งมีชนะแล้ว วันนั้นปัสัฒิปีตินะ วันหลังเอาอีกอยู่นั้นแหละ นี่ละการฝึกเจ้าของ มันมีแง่หนักแง่เบา ถ้าถึงกาลเวลาที่ควรหนักแล้วต้องหนัก ไม่นักไม่ได้ เอา มันจะตายตาย อย่าว่าแต่สลับสไลเลย ตายก็ตาย ชดกันเลย นั่นละที่นี้ธรรมเกิดเวลาจนตรอกจนมุม เพราะเกิดด้วยสติปัญญาไม่ใช่ทนเฉยๆ นะ

เจ็บปวดแสบร้อนมากเท่าไร สติปัญญายังหมุ่นเป็นธรรมจักร เตียวมันก็ทันกันแก้กันตก พอแก้กันตกอย่างทุกซันี้ ร่างกายของเราเหมือนพินทั้งท่อนเหมือนหัวตอทุกขเวทนาเหมือนกับไฟเผาหัวตอ มันดับพริบลงเลยนะ เวลามันรอบแล้วหมด ทุกซัทั้งหลายที่เต็มอยู่ในร่างกายของเราหมด สุดท้ายกายหายเจ็บเลยเหลือแต่ความอัศจรรย์สักแต่ว่าปรากฏเป็นความอัศจรรย์เท่านั้นจะพูดเป็นสองไม่ได้ เพียงสักแต่ว่าปรากฏ คือละเอียดสุดยอดอัศจรรย์เต็มเหนียว ได้อย่างนั้นทุกคืน

เพราะฉะนั้นความทุกซัขนาดไหนมันถึงไม่ถึงเป็นอุปสรรค มันจะมุ่งเอาอันนั้น ก็พิดกันเต็มเหนียว การฝึกกรรมมันเป็นตามนิสัยของแต่ละรายๆ สำหรับนิสัยเรานี้เป็นนิสัยหยาบ มันไม่เบาบางเหมือนนิสัยทั้งหลายนะ ถ้าทำธรรมดาๆ ไม่ได้เรื่อง ต้องมัดมือชกเลยเชียว อย่างนั้นมันถึงพอได้เรื่องได้ราว ด้วยเหตุนี้เรารู้ว่างานของเรานิสัยของเรามันหยาบ เราจะทำอย่างละเอียดลออ เอาบไปไสไม้ทั้งต้นเลยไม่ได้นะ มันต้องพิดกันเต็มเหนียวๆ พอถึงกาลเวลาที่ใสกบมันก็บอกของมันเอง ถึงเวลาจะละเอียดหยาบไม่ได้ มันจะเข้าชั้นละเอียดแล้วต้องละเอียดตามกันไปเลย สติปัญญาก็ซึ่มไปเลย ถึงขั้นกิเลสที่ละเอียดสติปัญญาก็ซึ่มกันไปเลย นี่จะรุนแรงไม่ได้ แน่มันก็เป็นอย่างนั้น มันหากรู้ในตัวเออนั้นแหละการฝึกกรรม

ใจเป็นของประเสริฐ ขอให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ทุกคน นี่เอาออกมาแสดงถอดจากหัวใจมาพูดนะ ไม่มีอะไรเลิศเลอในโลกธาตุนี้ มีใจเท่านั้น แล้วก็ไม่มีอะไรเลวและทุกซัร้อนที่สุดยิ่งกว่าใจ เวลาฝึกได้แล้วไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าใจ อยู่ที่ใจนี้ทั้งหมดเลย เพราะฉะนั้นจึงสอนให้มีธรรมในใจค่อยแทรกค่อยซึ่มเข้าไป เราจะพอมที่ซุกหัวนอนบ้างนะ ถ้าไม่มี

ธรรมเลยนี้ใครจะว่าใครเก่งขนาดไร ความรู้ความฉลาดนักปราชญ์แหลมคมขนาดไหน เป็นนักโทษของกิเลสทั้งนั้นแหละ ไม่ได้มีใครดี เหมือนอย่างนักโทษในเรือนจำ ใครจะเป็นชาติชั้นวรรณะใดก็ตาม ลงไปติดตะรางแล้วเขาเรียกนักโทษเหมือนกันหมด อันนี้ก็เหมือนกัน นักโทษของวัฏจักรคือพวกเราพวกสัตว์โลกนี้แหละ มันไม่มีอะไรวิเศษนะ มีธรรมเท่านั้น ถ้าธรรมแทรกเข้าไปตรงไหน จะเริ่มรู้ตัวขึ้นมา ๆ เรื่อย ๆ อย่างนั้น

เวลามันทำเต็มเหนี่ยวมันก็พูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยละซิ เวลาถึงขั้นที่เลิศเลอ มองดูโลกธาตุนี้ไม่มีอะไร มีแต่จิตดวงเดียวเท่านั้นสง่างามจำครอบโลกธาตุเลย จะเอาอะไรมาเทียบเป็นคู่แข่งไม่มีเลย นั่น นี่เวลาเลิศสุดยอดแล้วนั่น ทีนี้เวลาเลวกี่ไม่มีอะไรเลยยิ่งกว่ากิเลสเข้าขี้ขี้ยาหัวใจ โลกนี้ทุกซักร้อนเพราะอำนาจของกิเลสทั้งนั้นแหละ เราอย่าไปมองข้ามไปซิ มองดูสมบัติเงินทองข้าวของ มองดูยศถาบรรดาศักดิ์สูงต่ำ นั่นเป็นเรื่องของกิเลสหลอกคน ตีนเงาของกิเลสเท่านั้นแหละ ถ้าธรรมจับเข้าไปสิ่งเหล่านี้มันจะเลิศเลอขนาดไหนมันจะปล่อยเข้ามา ๆ เพราะไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าธรรมภายในใจ

พอธรรมได้สัมผัสใจเท่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกาะแน่นที่สุด ๆ เหล่านั้น มันจะค่อยปล่อยเข้ามา ๆ ยึดทางนี้แน่นเท่าไรยิ่งปล่อยนั้นเข้ามา ๆ ยึดนี้ได้เต็มเหนี่ยวปล่อยหมดเลย ทางนี้ก็ปล่อย ปล่อยทุกอย่างไม่มีอะไรเหลือ ปล่อยทั้งเขาปล่อยทั้งเราไปหมดเลย นั่น แล้วนั่นละเลิศอยู่ตรงนั้น จิตใจเป็นของเลิศอย่าพากันมองข้ามไปนะ เวลานี้โลกทั้งหลายไม่ได้ดูใจ ไม่มีศาสนา โลกไม่มีศาสนาเวลานี้ ศาสนาคือธรรมเป็นน้ำดับไฟ โลกไม่สนใจ พากันติดกันดินกับพินกับไฟ มันจึงเผาไหม้กันทั่วโลกดินแดนหาความสุขไม่ได้ ท่านทั้งหลายอย่าไปมองนะกว้างแสนกว้าง บ้านนั้นเจริญเมืองนี้เจริญ มีแต่อิฐแต่ปูนแต่หินแต่ทรายที่กิเลสวาดภาพหลอกเท่านั้นแหละ ความจริงแล้วหมดหวัง ๆ ไปด้วยกัน มันไม่ได้มีหวัง

ใครจะขนาดไหน ยศถาบรรดาศักดิ์สูงขนาดไหนก็ตาม ไม่ได้มีความอบอุ่นนะ สมบัติเงินทองข้าวของมีเท่าไรก็ไม่มีความอบอุ่น ถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรก ถ้ามีธรรมเข้าแทรกอบอุ่นทั้งนั้นแหละ ไม่ว่าคนมีคณฐานะประการใด มีธรรมแล้วเย็นไปหมดเหมือนกันทั่วหน้ากัน ให้จำเอานี้นะ วันนี้พูดเพียงเท่านั้นแหละเหนื่อย ทีนี้จะให้พร

ผู้หญิงเด็กคนนั้นแหละ อินโดนีเซียนั้นภาวนาตินะ คุณ...ไปไหนวันนี้ไม่เห็น (อยู่ที่กุฎิเจ้าค่ะ) มันเป็นอย่างภาวนา ก็มานาน นึกว่าจะผ่านไปได้ตั้งห้าทวีปแล้ว เป็นยังไง มันวกมันวนอยู่นี่นะ มันน่าถามนะ นี่เห็นไหมละอินโดนีเซียเขาผ่านไปได้ดีแล้ว นี่เข้าไปในชั้นเดียวกันมันควรจะไป มันเป็นเพราะเหตุไรนั่นซิ เราถามนี้เราถามด้วยความพิจารณาเรียบร้อยแล้วนะ มันมาป่วนเปื้อนอยู่อะไร หวังใคร หวังลูกหวังผิวหรอ หวังอะไร เหล่านี้

มันเล็กกว่านิพพานเธอ เธออยากถามว่าอย่างนั้นนะ มันควรจะไปแล้วมันป็นกลับมาหาอะไร หมายุทธหาคุณเหล่านี้นะ ให้ไปถามดู มันเข้านี้แล้วมันควรจะไปได้แล้วนี่นะ แล้วทำไมจึงยังมาป่วนเปี่ยนๆ อยู่กองมูตรกองคุณเหล่านี้ละ ผู้วิเศษอะไร ลูกวิเศษอะไร เราวิเศษอะไร ธรรมต่างหากวิเศษ เอาอันนี้ไปจับนะ มันเป็นอย่างไงผ่านมานานแล้ว เราจับตามตลอดเวลาละ พุดตรงไหนอยู่ในย่านไหนๆ มันรู้หมดไม่ใช่อวดนะ เพราะฉะนั้นเวลามันมาป่วนเปี่ยน โมโหก็ตีเอาซิ

โยม ขอรางวัลวันเกิดหน่อยเจ้าคะ จะได้เกิดใหม่ วันเกิดเมื่อวานนี้เจ้าคะ

หลวงตา ของขวัญก็ความชยันนั้นละ เอาไป ใ้ความซี้เกียจนี้มันเต็มโลกไม่ให้ ให้ความชยัน ไปๆ ภาวนา

อินโตนี่เซียมาเยอะนะ เราอยากจะได้ให้ธรรมจากภาคปฏิบัติไปชมตามสถานที่ต่างๆ บ้านโน้นเมืองนี้ประเทศไหนก็ตาม ขอให้ธรรมไปเถอะจะสง่างามขึ้นทันทีเลย อันนี้มันมีแต่มูตรแต่คุณ ประเทศใดโลกใดมีแต่มูตรแต่คุณ เต็มไปด้วยฟันด้วยไฟเผาทั้งตลอดเวลา นี่ละวิชาของกิเลส มันเป็นอย่างนั้นนะ วิชาของธรรมมันไม่มองดูซิ จึงหาความสุขไม่ได้ มันผ่านมาแล้วด้วยกันทำไมจะพุดไม่ถูก เรื่องกิเลสกับหัวใจเราทุกคน มันเอาอะไรให้เรารู้ ทีนี้ธรรมเข้าสู่หัวใจแล้วเป็นอย่างไงมันก็รู้อีก มันก็พุดได้ทั้งสองละซิว่าจะไปแล้วก็ยังไมไป ยังโมโหไม่หยุด ไปละ อยู่นานไม่ได้

เมื่อวานอาจารย์แบนก็มา ก็เทศน์ทางฝ่ายพระบ้างเมื่อวาน เพราะนานๆ พระได้มาเลยเทศน์หนักไปทางพระ เป็นห่วงทุกด้านนั้นแหละ แต่ทางฆราวาสเราได้ฟังอยู่เรื่อยๆ ทางพระนานๆ จะได้มา ท่านถือโอกาสที่จะได้มาได้ยินได้ฟัง เอาละที่นี้ ไปละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz